

บทที่ 4 การเก็บข้อมูล

การศึกษาได้ทำการเก็บตัวอย่างดิน ทุก 2 เดือนจำนวน 6 ครั้งคือ เดือนกรกฎาคม 2540 เดือนกันยายน 2540 เดือนพฤษภาคม 2540 เดือนมกราคม 2541 เดือนมีนาคม 2541 และ เดือนพฤษภาคม 2541 โดยใช้วิธีเก็บแบบ composite sample พร้อมทำการบันทึกข้อมูล อุณหภูมิ คืน และอากาศ ณ ชุดนี้ โดยใช้เทอร์โนมิเตอร์ ทำการวิเคราะห์ตัวอย่าง โดยการแบ่งตัวอย่างดิน ออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่ 1 วิเคราะห์หา pH, Organic matter, ปริมาณธาตุอาหารที่สำคัญคือ P,K,Ca และ Mg สำหรับส่วนที่ 2 นำไปวิเคราะห์หาปริมาณ cyanobacteria

1. การศึกษาหาปริมาณของจุลินทรีย์ cyanobacteria โดยวิธี most probable number (MPN)

ใช้อาหาร BG₁₁ ประกอบด้วย MgSO₄ 0.30 mM., Na₂CO₃ 0.25 mM., CaCl₂ 0.25 mM., Citric acid 0.03 mM., FeNH₄citrate 0.03 mM., Na₂EDTA 0.003 mM., K₂HPO₄ 0.18 mM. และ Arnon's A_s minor element 1 ml (ลัคตา, 2540) เริ่มด้วยการซึ่งดินหนักตัวอย่างละ 50 กรัม เขย่าใน flask ที่มีน้ำกลั่น 450 ml โดยใช้วิธีเจือจาง 10 เท่าจาก 10⁻¹ ถึง 10⁻⁶ โดยดูดตัวอย่างจาก dilution ที่ 1 ใน flask จำนวน 1 ml ใส่ในหลอดทดลองที่มีน้ำกลั่นนึ่งม่าเชื้ออยู่ 9 ml เป็น dilution ที่ 2 หรือ 10⁻² ทำเช่นเดียวกันจนถึง 10⁻⁶ ใส่สารละลายเลี้ยง cyanobacteria ที่เตรียม ได้ในหลอดทดลองหลอดละ 9 ml ดูดสารละลายดินที่เตรียมไว้ใส่ลงไปหลอดละ 1 ml โดยทำ dilution ละ 3 ชั้น แล้วนำ test tube ทึ้งหนอนไป incubate ภายใต้แสงที่มีความเข้มประมาณ 400 μ E.S⁻¹ m⁻² ที่อุณหภูมิ 25–30 องศาเซลเซียส นาน 25 ถึง 30 วัน แล้วนำจำนวนหลอดที่ปรากฏ cyanobacteria เจริญขึ้น นำไปเทียบจำนวนเซลล์ของ cyanobacteria จากตาราง MPN (Grant et al., 1985) แล้วคำนวณหาประมาณเซลล์ต่อน้ำหนักดินแห้ง 1 กรัม

2. การเก็บรวบรวมและการจำแนก cyanobacteria

การแยก cyanobacteria เป็นชนิดเดียวๆ ทำโดยวิธี dilution plating technique โดยทำการใส่อาหารเลี้ยงเชื้อ BG₁₁ agar medium ในจานเพาะเลี้ยงเชื้อประมาณ 15 ml ทึ้งไว้จนร้อนแข็ง ตัว แล้วนำตัวอย่างสารละลายดินใน dilution ตึ้งแต่ 10⁻¹ ถึง 10⁻⁶ จากตัวอย่างที่เตรียมไว้ในข้อ 1 จำนวน dilution ละ 1 ml หยดลงบนอาหารร้อนแล้วเกลี่ยด้วยแท่งแก้วรูปตัวแอลให้ทั่วพื้นของอาหารเลี้ยงเชื้อ ทำ dilution ละ 3 ชั้น นำจานเพาะเชื้อไปวางไว้บนชั้นแสงที่สภาพแวดล้อมเหมือน

ข้อ 1 บ่มเชื้อไว้นาน 25 ถึง 30 วัน โดยสังเกตว่าไม่มี colony ใหม่ของ cyanobacteria เกิดขึ้นอีก แล้วจึงทำการเก็บตัวอย่างจากงานพายเรือ ก่อนทำการเก็บตัวอย่าง cyanobacteria จาก colony เดียว ไว้ ต้องทำการปั้นทึกภาพลักษณะของ colony แล้วจึงเก็บไว้ในหลอดทดลองที่มี slant agar medium

การจำแนกสายพันธุ์สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินคือจากลักษณะเซลลากลุ่มที่คล้ายๆ กัน กลังขยาย 400 เท่าและใช้หลักการตามแนววินิจฉัยของ Desikachary (1959) โดยจำแนกในระดับ สกุล โดยตรวจลักษณะต่าง ๆ เช่น รูปร่าง ขนาด และตำแหน่งของเซลล์ vegetetive รูปร่าง ขนาด และตำแหน่งของเซลล์ heterocyst รูปร่าง ขนาด และตำแหน่งของเซลล์ akinete และลักษณะ ของเส้นสาย (filament) เป็นองค์ประกอบในการจำแนก

3. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงประชากร cyanobacteria ในรอบปี

ทำการวิเคราะห์ทางสถิติหาความสัมพันธ์ ระหว่างสมบัติทางเคมีและสมบัติทางกายภาพ กับปริมาณ cyanobacteria ในระบบนิเวศที่ต่างกัน โดยใช้สมการการทดสอบ การทดสอบพหุคุณ (Multiple regression) เพื่อใช้อธิบายผลของปัจจัยนี้ ๆ ที่มีต่อปริมาณ cyanobacteria ในระบบ นิเวศที่ต่างกันและการเปลี่ยนแปลงประชากรในแต่ละปีที่ในรอบ 1 ปี

4. การศึกษาเปรียบเทียบคุณสมบัติบางประการของตัวอย่าง cyanobacteria ที่เก็บรวบรวมได้ตลอด ทั้งปี

4.1 การตรวจวัดความสามารถในการตรึงไฮโดรเจนโดยวิธี Acetylene Reduction Assay (ARA) ตามวิธีของ Grant *et al.*(1985) นำ cyanobacteria มาเพาะเติบโตในอาหารสูตร BG₁₁ ชุด เอกาก้าชภายในขวดที่ใช้บ่มออก 10 % และใส่ acetylene ที่บริสุทธิ์เข้าไปแทนที่ โดยใช้ acetylene 10 % ของปริมาตรอากาศทึบหมุดในขวด นำไปบ่มในบริเวณที่มีแสงสว่าง 1 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ ห้องหลังครบรากานด์แล้วเก็บตัวอย่างก้าชในภาชนะ 10 ml ไว้ใน vacutainer เพื่อใช้ในการ วิเคราะห์ก้าช ethylene ซึ่งจะใช้ตัวอย่างก้าชที่เก็บไว้ในหลอด vacutainer จำนวน 1 ml นิดเข้าเครื่อง gas chromatography

4.2 การวิเคราะห์กลอโรฟิลล์ ตามวิธีของ Wintermans and Demots (1965) คุณสารละลายน้ำ 10 ml นำไปปั่นแยกด้วยความเร็วรอบ 3,000 รอบ/15 นาที นำตะกอนที่ได้ตีนด้วย ethanol 95 % ปริมาณ 5 ml จากนั้นบดละเอียดโดยเครื่อง Homogenizer เก็บในที่มีดีที่อุณหภูมิห้อง 15 นาที แล้วนำไปปั่นเหวี่ยงที่ 3,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที วัดการดูดกลืนแสงของสารละลายน้ำ

ส่วนใส่ที่ความยาวคลื่น 665 nm ด้วยเครื่องสเปกโตร โฟโตมิเตอร์ โดยใช้ ethanol 95 % เป็น reference

4.3 การวัดการเจริญเติบโตของสาหร่าย โดยใช้น้ำหนักแห้ง นำกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 42 อบให้แห้งที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง แล้วนำกระดาษกรองใส่ในโถคุณภาพซึ่น รองกระดาษกรองเย็น นำมาซึ่งน้ำหนักกระดาษก่อนกรองสาหร่าย ที่เลี้ยงในอาหารปริมาณ 10 ml นำกระดาษกรองที่กรองสาหร่ายแล้วไปอบให้แห้งอีกครั้งที่อุณหภูมิ 80°C นาน 48 ชั่วโมงจึงนำมาซึ่งเพื่อคำนวณหาปริมาณน้ำหนักแห้งของสาหร่ายต่อเม็ดแห้งน้ำเงิน (mg/ml) (ประกิต, 2535)

4.4 การวิเคราะห์หาปริมาณโปรตีน ตามวิธีของ Lowry *et al.*(1951) หลังจากการวิเคราะห์ คลอโรฟิลล์แล้วนำส่วนที่ตกตะกอนละลายด้วยน้ำเกลือ 0.85 % 0.5 ml เติม 1 N NaOH 0.1 ml นำส่วนผสมทั้งหมดไปต้มในน้ำเดือด 5 นาที เมื่อต้มเสร็จแล้วปรับปริมาตรส่วนผสมให้ได้ 1 ml ด้วยน้ำกลั่น ใส่สารละลาย C (สารละลาย Na หรือ K Tartrate 2 เมอร์เซนต์ 1 ml ผสมกับ CuSO₄ 1 เมอร์เซนต์ 1 ml เข้าด้วยกันแล้วเอาน้ำส่วนนี้ 1 ml ผสมกับสารละลาย NaCO₃ 2 เมอร์เซนต์ ใน 0.1 N NaOH 50 ml) ลงในหลอดตัวอย่าง หลอดละ 5 ml ทึ่งไว้ 10 นาที หลังจากนั้น ใส่สารละลาย Phenol 1 N ลงไป 0.5 ml ผสมกันทันทีให้ทั่วตั้งทึ่งไว้ 30 นาที จึงวัดความเข้มของสีที่เกิดจากปฏิกิริยา ด้วยเครื่อง Spectrophotometer Spectronic – 21 ใช้ความยาวคลื่นที่ 660 nm โดยใช้ NaOH 0.1 N เป็น Blank และเปรียบเทียบกับ Standard Curve ของปริมาณโปรตีน BSA (Bovine Serum Albumin) ละลายให้มีความเข้มข้นต่าง ๆ กันที่ทราบค่าหน่วยเป็น ($\mu\text{g} / \text{ml}$)

4.5 วิธีการนับจำนวนเซล สาหร่ายที่จะนำมานับต้องทำให้อยู่ในสภาพการกระจายแบบสุ่ม (random distribution) โดยนำเข้าเครื่องปั่นให้เซลแยกจากกัน ถ้าเป็นสาหร่ายที่ขยะเจริญจะต้องไปเกาะติดพนังของภาชนะพวกรึต้องขุดออกเสียก่อนแล้ว จึงนำไปปั่นให้เซลหลุดออกจากกัน (งจินต์, 2524) การนับจำนวนเซลใช้ Petroff – hausser counting chamber โดยการหยดตัวอย่างบนสไลด์ปิดกระจก (cover glass) รอให้เซลตกตะกอนประมาณ 4 – 5 นาที ทำการนับโดยใช้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 400 เท่า เลื่อนสไลด์ให้ตรงกับกริด